

Biblioteka
HUMOR I SATIRA

Knjiga 135

Deana Sailović

Koji sam ja meni idiot

Алма

Beograd, 2017

**Na informativnom razgovoru tražili
su mi devojčko prezime majke.
Zašto je to bitan podatak kada sve što
napišem potpisujem prezimenom
bivšeg muža?**

**Plićaci su nepresušni izvor
prosipanja pameti...**

Da bi glupost ušla na jedno
a izašla na drugo uvo,
prethodno mora proći kroz glavu.

Pametnan preceni a glup potceni protivnika
ako u proceni polazi od sebe.

Budala je eliminisala svu konkurenciju
u okruženju. Sada može suvereno da vlada
svojom glupošću.

Inteligentan čovek može da se spusti
na bilo čiji nivo.
Pametnom to ne pada na pamet.

Luksuz nerazmišljanja sebi mogu da priušte
samo oni za koje već neko drugi razmišlja.

Ne slušam prijateljske savete.
Moj unutrašnji neprijatelj nema sluha za njih.

Blago onom kome je Bog
uskratio pamet.
Taj može glupo da se raduje tuđoj sreći.

Nastupala sam sa mnogim
velikanima satire.
Od tad je moja veličina diskutabilna.

Ne čitam kako mi je napisano.
Zato ne spadam u uspješne govornike.

U prevodu se najlakše izgubi smisao.
Pogotovo ako na svoj jezik prevodiš mišljenje
potpunog stranca.

Srbijom hodaju oni koji su napravili
veliki korak za sebe a mali za čovečanstvo.

Ne bi njihove laži bile toliko verodostojne
da naša istina ne zvuči neverovatno.

Nevini nikad ne zadovoljavaju pravdu
tražeći rupu u zakonu.

Presvučeni uvek imaju
prljavog veša za izneti.

Čašica razgovora obično rezultira
prosipanjem pameti.

Nadmenost nije osobina
sa kojom se čovek rađa.
Za nju su potrebni sati i sati predanog rada.

Kupili su nas za tepsiju ribe.
Potpuno je opravdano što nas smatraju
somovima.

Ispraznili smo robne rezerve.
Sad ćemo da vidimo koliko je ko težak.

Fiziološke potrebe variraju u zavisnosti
od standarda.
Najviše seru oni koji redovno jedu.

Okruženi antiprimerima ljudskosti
napravili smo pogrešan prototip života.

Gledajući iz ptičije perspektive,
naše kukavice su vrlo prizemne.

Moje mišljenje o neskromnim ljudima je
toliko skromno da ga praktično ni nema.

Niko se ne stavlja toliko često u usta
kao neko ko je okarakterisan kao krajnje
neukusan.

Krezubom narodu nije preostalo ništa drugo
nego da laje.
Nema više za čim da drži jezik.

Najstariji zanat se politikom zapošljavanja
čuva od odumiranja.

Na velika vrata su uneli demokratiju.
Na mala izneli kapital.

Najebali smo kao žuti.
Imamo žene u crnom da to i dokažemo!

Ne bavimo se seoskim turizmom.
To je ispod nivoa naših popapučenih
opanaka.

Komedije se snimaju da bi se narod nasmejao
onome što mu u stvarnom životu uopšte nije
smešno.

Ne dozvolite da vas to što se osećate glupo
spreči da se i dalje pravite pametni.

Oni koji ne znaju kako se zovu, veoma dobro
znaju imena onih zbog kojih se tako osećaju.

Rešite se plagijatora.
Pišite aforizme zbog kojih se robija.

Umišljenim veličinama ne idem na noge.
Idem im na onu stvar.

S obzirom da aforizam spada
u najkraću književnu formu,
apsurdna je količina sujete koja ide uz njega.

Ne napinžite se da pišete na silu.
Takva sranja niko ne želi da čita.

Antologijske aforizme pišem u strogoj ilegali.
To je jedini način da ostanu legalno moji.

Niko ne oseća veću potrebu da podeli svoje
mišljenje od onih čije mišljenje nikog
ne zanima.

Uvek su postojali oni koji misle i oni
koji kao takve ne mogu da ih smisle.

Nikoga ne imenujem u svojim aforizmima.
Tako omogućim daleko većem broju ljudi
da se u njima sami prepoznaju.

Odelo možda ne čini čoveka
ali prikriva mnoge ljudske nesavršenosti.

Ljudi sa kompleksom više vrednosti pljuju
po drugima. Do sebe ne mogu da dobace.

Ponosni Srbin ispod pocepanih gaća,
gaji isključivo stidne vaši.

Džaba oštrite svoje zube na meni.
Otupela sam.

Da bih predupredila one što vole sve da
skrešu u brk, redovno depiliram nausnice.

Glupost ne podleže privatizaciji.
Ona je naše društveno dobro!

Prosečnog Srbina da sedne u pozu
velikog mislioca pritera samo velika nužda.

Dijabole su neprikosnovene
u pucanju u vazduh.

Zapisujem ono što je budala u meni
upamtila.
Jesam li se ja to opametila?

Ne stojim iza svog mišljenja.
Ono stoji iza mog životnog iskustva.

Citiram samo sebe.
Zato ne koristim navodnike.

Sreća vaša što je iz zemlje otišla
gotovo sva pamet pa se vaša veličina može
nazreti golim okom.

Svaka akcija ima svoju reakciju.
U Srbiji se ona naziva demanti.

Kontroverzna sam žena.
Živim od svog rada.

Naspram onih koje uspeh nije promenio
stoje oni koji se uspešno menjaju
bez ikakvog povoda.

Pesimista ide u tri lepe.
Optimista u krasnu!

Pre nego što jednom za svagda završite
s drugima, svršite bar jednom sa sobom.

**Imamo mi Srbi osvajačkog duha,
ali nemamo atomsku bombu
da to i dokažemo...**

Krče mi creva.
Nisam imala želuca da prodam glas.

Nevine žrtve su kolateralna šteta
demokratskih sloboda.

Poverovaću u vaša obećanja o boljem sutra
ukoliko još danas podnesete ostavku.

Političar je najfotogeničniji
kad ispadne iz kadra.

Možda ste vi gospodine bili najbrži
spermatozoid, ali vam je jalova politika koju
vodite.

Ko nije dorastao funkciji koju vrši?
Pridržite mi lopovske da vam ja pokažem!

Mada smo svi došli iz materine,
to nas ne sprečava da se delimo
na starosedoce i dođoše.

Džaba se nadamo njegovom otrežnjenju.
On se svojih stavova drži kao pijan plota.

Ko laže da imamo pravo glasa,
pokrade izbore!

Tokom predizborne kampanje
političari se osećaju kao i narod.
Tek posle se od svega operu.

Dok majmuni vladaju,
cirkus nema šanse da ode iz grada.

Do juče je sedeo u magarećoj klupi
a vidi ga danas.
Konj u senatu!

Politički ciljevi opravdavaju sva sredstva.
Pogotovo kad im je krajnji cilj doći
do sredstava.

To što su nam potonule sve lađe
ne demoralize našu državnu flotu.
I dalje nas veslaju.

Između statusa roba ili groba neodlučni Srbi
su izabrali da robuju grobarskoj politici.

Nije lako izdati državu.
Trebao naći sponzora!

Kurčenje je profesionalna deformacija
impotentnih.

Opozicija se dopisno školuje na privatnim
fakultetima. Nada se povratku iz otpisanih.

Bog im je jedini svedok.
Zato se osećaju zaštićeno.

Sa vođom se nije igrati.
Ima on svoje lutke.

U zemlji koja vodi suludu politiku
što pre poludiš, to pre stekneš imunitet.

Ko o čemu, političke kurve
o poštenim izborima.

U politici ne jebe ni lep ni uporan,
nego impotentan!

Deobom ćelije
nastale su mnoge koalicije.

Naša svetla budućnost
je stvar prošlosti.

Trenutak je istine.
Poligraf ni da trepne.

U monopolu nad državom
uvek se traži karta više.

Ušla mu voda u uši.
Al' će tek sad da bistri politiku.

Naša otadžbina nije praznoverna.
Ni protiv uroka se ne bi pomakla sa mesta.

Inteligencija vam je zakržljala?
Procvetaćete u našoj stranci!

Nemaju više šta da nam serviraju.
Zato nam uzimaju reket.

Policijska brutalnost je na sceni!
Ne spuštajte plavu zavesu.

Zakonodavstvo nam je
kriminalno organizovano.

Mogao je biti otac cele nacije
da nije drkao u prazno.

Pod izgovorom isterivanja pravde
mnogima je uterano.

Srbija se saginjati neće!
Parola koja se najglasnije kliče dok smo
na kolenima.

Najjači predizborni adut opozicije je
izraubovan narod.

Vlast podržava mere štednje.
U to ime sprovodi restriktivnu politiku.

I u banana državi čovek ima pravo izbora.
Može se prikloniti primatima na vlasti
ili otići preko grane.

Džaba sejete pamet.
Izdali smo zemlju u arendu.

Godina prođe.
Posledice njihovog mandata nikada.

Multitasking na srpski način.
Sam prdi, sam kolo vodi.

S obzirom da sve više Srba bojkotuje izlazak
na izbore, vlast je primorana da angažuje
pokojnike kao štrajkbrehere.

Vlast koja toleriše odliv mozгова
ne uliva poverenje.

Birači su jedine žrtve koje se svake četiri
godine vraćaju na mesto zločina.

Bratoubilački ratovi više nisu u modi.
Nepotizam je i tu uzeo maha.

Nekada nam je bilo do jaja.
Zato sad živimo k'o evnusi.

Dok se glasalo u ćoravim kutijama,
nijedan glasač se nije osećao kao slepac.

Primarna želja naše države je da
i sekundarne sirovine nađu svoje mesto
u izvršnoj vlasti.

Ne dižite prašinu.
Zataškaće vas!

Položili su kamen temeljac novom poretku.
Nama je pripala čast da budemo noseći
stubovi.

Narodu sve češće puca film.
Klapa nikako da padne.

Garantni rok predizbornih obećanja
ističe dolaskom garniture na vlast.

Zatvoren je čovek.
Zato su ga pustili da se brani sa slobode.

Bosanskom loncu svako
bi da bude poklopac.

Apelu države da kupujemo domaće,
odazvali su se jedino stranci.

**Nije problem što muškarac od svoje
lepše polovine očekuje da bude žena,
majka, domaćica, kurva.
Problem je kad jedna drugoj ulete
u termin...**

Nekolicina žena veliki životni problem
rešava udajom.
Ostatak ga rešava razvođenjem od problema.

Ženi razapetoj između muža i ljubavnika
lako je uterati sa strane.

Deca su minuli rad bračnog staža.

Nisam žena sa posebnim potrebama,
mada mogu biti posebna ukoliko me
pravilno upotrebe.

Dao mu Bog da mu ja dam.

Lako je ženi da se raspištolji
kad je dobro kalibrirana.

Kučke lajući ujedaju.

U Srbiji žena ne mora biti Domina
da bi izvukla duplo golo.

Ima i danas pacijenata koji neizlečivo boluju
od ljubavi. Sreća u nesreći je što je svaki
drugi hipohondar.

Iz sebe uvek izvučem najbolje.
Ono najgore ostavim drugima da imaju
za šta da se u'vate!

Žene čije dupe nije adut,
uvek igraju na kartu obraza.

Potpuno je opravdano muškarca
praznih baterija zameniti vibratorom.

Srbi modernih shvatanja vole seks i grad.
Tradicionalisti su naklonjeniji
ljubavi na seoski način.

Čim svijete bračno gnezdo, definiše se
ko je kukavica a ko podmeće jaja.

Dve glave su uvek pametnije od jedne,
pod uslovom da se ne nalaze na istom
muškarcu!

Ne zamerite.
Svoje uspehe sama sebi opraštam!

Nekada su žene nadograđivale
svoju inteligenciju.
Danas se drže proverenih ekstenzija.

Blago muškarcu kojem ljubav uđe na usta.
Taj uvek ima šta da povrati.

Žene koje tvrde da mogu imati muškaraca
koliko prstiju na ruci, obično se zadovolje
jednim. Srednjim!

Tek kad stavim akcenat na grudi,
ljudi shvate koliko sam zapravo
harizmatična.

Teoretski, udate žene su zauzete.
Praktično su veoma slobodne.

Muškarac ne bi trebalo da nosi pametan
telefon u džepu pantalona. Može da mu utiče
na rasuđivanje.

Parovi koji se dugo zabavljaju
ulaskom u brak prvo izgube
smisao za humor.

Lako ćete prepoznati sponzorušu
kojoj teče med i mleko.
Kipe joj sise.

Naduvenko mora da ima malu pišu.
U protivnom bi se brzo ispuvao.

Preljuba je u trendu.
Nema ko joj nije podlegao.

Žene koje smatraju da se ceo svet vrti oko
njihove rupe su prethodno umislile
da su zakon!

Znam te, znaš me. Dakle imamo sve
predispozicije da se nikad valjano ne
upoznamo.

Da žene nemaju tendenciju ka čekanju princa
na belom konju, mnoge rage ne bi nikad bile
zajahane.

Ono što me ne ubije
ima doživotno da me robija.

Ženama je neznanje majka
a znanje maćeha.

Bila je ko praćka.
Nema koga nije ispalila.

Da nije bilo desnice ruke, mnogi muškarci
ne bi nikad postali svršeni ljudi.

Niko mi ne bi dao 45 godina.
A i da mi daju, k'o da bih ja uzela?!

To što sam lepa do bola ne znači da sam
mazohistički nastrojena.

Muškarac koji svoju homoseksualnost skriva
brakom, obično je oženjen veoma muževnom
ženom.

Lud je za dobrim.
Ali to već prevazilazi bratske odnose.

Većina Srba spada u homofobe,
mada vole da ubodu prvo pa muško.

Nekada je za kilavo dete bilo potrebno više
babica. Danas je dovoljna mama sa viškom
testosterona i feminiziran tata.

Srazmerno porastu iznosa potrošačke korpe
raste broj očajnih domaćica.

Kad je žena božanstvena,
svaki đavo se na nju navrzne.

Udati ste za posao?
Pa to je klasičan brak iz računa!

Na leđima sam zaradila jedino grbu.

Okolina o ženama veoma lako
donese pogrešan sud. To što nismo nevine
ne podrazumeva da smo krive.

Muškarac koji se ne boji da pokaže koliko je slab na mene, zaslužuje da bude moja jača polovina.

Posle dugogodišnjeg bračnog staža, većina supružnika traži prijatelja sa beneficijama.

Taze raspuštenica nije ni za udaju
ni za prodaju.
Tek se zadevojčila.

Sve se nema
a čarape se nose čak i u brusu.

Pametna žena ne zakazuje sudare.
Većina muškaraca joj se i bez toga obje
o glavu.

Zahvaljujući dostupnosti photoshopa,
Srbija je sve gušće naseljena
retko lepim ženama.

Ne možete da me smislite?
Logično, već sam izmišljena.

Ne slušajte zlonamerne priče o meni.
Istina je daleko gora i zanimljivija.

I ja konja za trku imam.
Eno ga u kladionici, popunjava tiket.

Kada krpa nađe svoju zakrpu,
fircanju nikad kraja.

Zlatna ribica ima loše pamćenje.
Zato svima ispunjava želje.

Orosite svoju vaginu.
Možda i vama nešto kapne.

**Srbiju s mesta pomeraju još jedino
klizišta...**

Kod nas samo dogovor stoji.
Sve drugo otpada.

Živim na crtu.
Zato imam besprekornu liniju.

Lako je biti jako mudo
dok je narodu dupe u procepu.

Oni sa prstohvatom mozga
najviše vole da sole pamet.

Ne znamo gde udaramo.
Zato ne možemo sa sigurnošću da tvrdimo
ko nam je zadao fatalni udarac.

Podvrgnuti smo industrijskoj špijunaži.
To nam daje nadu da u našoj sivoj ekonomiji
nije sve tako crno.

Juče mi je crkao TV, danas već mašina.
Sada ću morati da gledam vlastiti prljav već.

Zalili bismo mi još jednu istorijsku pobedu
da nam nije ponestalo suza.

Prvo su oni nama pustili krv,
potom mi njima.
Sad možemo ponovo da se pobratimimo.

Izjava da je Kosovo srce Srbije poslužila je
kao odlična reklama trgovini
ljudskim organima.

Da ne postoji potreba da se drugom seru na
posao, mnogi se nikad ne bi uhvatili
opanaka.

Ko proizvodi gubitke,
fabrikuje laži.

Dok smo mi naivno čuvali dupe,
oni nas opalili po džepu.

Podlegli smo prvom utisku.
Džaba nas sad oživljavate.

Na ime humanitarne pomoći dobili smo
nekoliko vozila hitne pomoći.
Zahvaljujući tome, moći ćemo par dana
da reanimiramo javnost.

Blago onom ko ima posao.
Taj ne mora da živi od nerada.

Plate su im da se useroš.
Zato im radnici rade u pelenama.

Za maksimalno angažovanje na poslu bićete
adekvatno nagrađeni minimalcem.

Dokle god su loše plaćeni poslovi u suficitu,
nezaposlenost neće biti u deficitu.

Naručila sam preko e-baya bolje sutra.
Nažalost, još ne vrše isporuke u Srbiju.

Pre svih smo jeli viljuškom.
Zato im se i lepimo za prste.

Lezi lebe da te jedem.
Umorna sam od igara.

Moje vreme je rasprodato.
Provodim ga na poslu radeći za minimalac.

Najlakše se živi od stare slave
ako uz nju pride ide i nacionalna penzija.

Ne pišite višeslojne aforizme.
Nikada vas neće otkriti.

Uspeh ga nije promenio.
I dalje se neuspešno trudi da bude
ono što nije.

Pre par godina sam napisala identičan
aforizam koleginičinom od juče.
Po njenom skromnom mišljenju,
njen aforizam je aktuelniji.

Srbina odbiju od sise
čim stasa za mužu.

Nismo ni znali koliko možemo
uštedeti na hrani,
dok nismo stupili u štrajk glađu.

Takva tura naišla.
A mi i dalje obrćemo krug.

Ne primam uvrede na svoj račun.
U startu odbijem porez na dodatu vrednost
a ostatak im oprostim na glupost.

Jedemo na nervnoj bazi.
Zato smo toliko teški.

Nekolicina radi za pristojnu platu.
Ostatku je život nepristojna ponuda.

Ne ostvarujem pravo na socijalnu pomoć.
Već radim za milostinju.

U državi gde te očas posla pojede mrak
gladni bi uvek nešto da iznesu na videlo.

Kako je lepo kad se novac opere!
Što ga ne bi oprali?! Voda nije skupa!

Kad bih ćutala kao zalivena,
možda bih se i utopila u sredinu.

Pijan ćovek najtećnije govori
ono što trezan najteće proguta.

S obzirom da sam vegan sasvim je logićno
da sam postala aforistićar.
Ne bih jezik pregrizla ni za živu glavu.

Uterali su nam Đoku a mi ga i dalje, mazimo,
pazimo i zovemo Đole.

Dokle god se državni sinovi ne okreću,
neću prestati kritički da se osvrćem.

Guzice tradicionalisti, drže se starog dobrog
toalet papira.
Viđeniji šupkovi, radije koriste poltrone.

Danas svaka fosna misli
da vuče poreklo od Tarabića.

Po broju zaposlenih koji su iz državnih firmi
otišli u invalidsku penziju, tačno se vidi
koliko ih je bolelo za posao.

Lična fotografija je ili reklama
ili antireklama.
Sve zavisi za šta se prodajete.

Dinastije trulih bogataša se krste
u ime oca i sina.
U duhovne vrednosti, ne veruju.

Ne cenkajte se sa jeftinim ljudima.
Oni imaju svoju tarifu.

Zbog pada standarda, kućica slobodica se
sve više pretvara u kućni pritvor.

Iako je režim bezvizni, mi se i dalje
rastežemo do krajnjih granica.

Moderni roditelji ne dozvoljavaju svojoj deci
da se penju na drvo. Štite ih od saznanja
da su postali od majmuna.

Uvođenjem dečijih prava kompenzuje se sve
veća roditeljska obespravljenost.

Moja deca neće odrađivati dane štrajka
u školi. Na očitom primeru su naučili
kako se bez motike zarađuje hleb.

Ne dozvolite da vas uhvate u mašinu.
Mi odavno nemamo industriju.

Za ovo doba godine sam začuđujuće bela.
Na tome mogu da zahvalim aristokratskoj
koži i radničkom džepu.

Četa đaka stasala je u armiju nezaposlenih.

Reforme su nas totalno izmuzle.
Građani su u panici jer ne znaju šta će sisati
buduće generacije.

**Sve ima svoj i početak i kraj.
Samo naš kraj nema tendenciju
da se završi...**

Neki ljudi su u starosti toliko dementni
da zaborave da umru.

Ljudi koji o drugima pričaju sve najgore,
najbolje govore o sebi.

To što ste se odrekli Sotone
ne znači neminovno i da ste kršteni.

Živim od stare slave.
Hvala mi!

Na međi je crkla krava. Obdukcioni nalaz će pokazati da li je bila komšijska ili naša.

Niko ne propoveda toliko o značaju duhovnog koliko oni koji su se materijalno obezbedili.

Da bi subjekat kom se zariva nož u leđa bio pošteđen trenutnog bola, preporučuje se preventivno, prijateljsko tapšanje regije oko tačke penetracije.

Nije pravda slepa.
Više nikog ne može očima da vidi.

Vječna pamjat svim mozgovima u zemlji.

Prava pacijenata su ugrožena.
Diktiraju ih bolesnici.

Cigani su odleteli u nebo.
Sad su zvezde Granda!

Kada glad pokuca na vrata,
ja se pravim da nisam kod kuće.

Ko tebe kamenom, ti njega motikom,
jer bez nje nema leba!

Glas razuma se učutao.
Sumnja da ga prisluškuju.

U nedostatku Juda novokomponovani
velikomučenici se sami razapinju na krst.

Slava mu! Napustio nas je još jedan
koji nije mogao da živi od hvala.

Ako Bog da zdravlja, od sutra sam u penziji.
Invalidskoj!

Recepte ispisuju nogopisom.
Ruke su im zauzete uzimanjem mita.

Zaspao je s rečima „Neka sam proklet!”
I probudio se u Srbiji.

Da su svi svedoci mrtvi,
najpouzdanije svedoče masovne grobnice.

Od zagovaranja teorije da je Bog stvorio
čovaka, popovi žive bogovski.

Većini Srba nije nikad palo na pamet
da lažira svoju smrt.
Okupirani su lažiranjem života.

Reproduktivni aparat produžava vrstu.
Državni agoniju.

Ko sedi na ušima,
sačuva dupe.

Prebili bismo mi mnoge na mrtvo ime
da takve u životu ne održava poznato
prezime.

Pobednik ne odnese baš sve.
Poraz velikodušno ostavi pobeđenom.

Živimo u demokratskom mraku.
To je naše svetlo na kraju tunela.

Nisam pristalica verskih obeležja.
Vera je uvek bila moje tajno oružje.

Okupacija je nekad stajala u 26 slika.
Sada je ni photo session
ne bi dostojno ovekovečio.

Ne trebaju nama duhovi prošlosti.
Imamo aktuelne avetinje.

Ubili su nadu u bolje sutra.
Počinioci nisu od juče da nemaju alibi.

Jezik mržnje nije potkrepljen argumentima.
On je sam po sebi argument.

Ko sam? Šta sam? Kuda idem?
Pitanja na koja Srbin dobije odgovor tek kad
ode Bogu na istinu.

O pokojniku sve najlepše.
I on je nekad bio pukovnik!

Ko zna dokle bi se Srbi vrteli u karmičkom
točku da nam nije prezupčio lanac.

Nacija koja odumire, ne treba dan državnosti
da obeležava na sretnje.
Prigodnije su zadušnice.

Najviše bratoubilačkih ratova su mi objavili
oni koji su me voleli kao sestru.

Džaba pucate.
Opet ste promašili temu!

Ne izvrćite reči.
Mrtvo slovo se okreće na papiru!

Što bi meni neko pretio?!
Dovoljno sam kažnjena time što me život
naterao da postanem satiričar.

Jutros sam u gradskom prevozu videla popa.
Bože, čuda se ipak dešavaju!

Na predizborna obećanja narod se primio
kao saučesće.
Na vođi je samo da nas pokopa.

Neki će i danas biti optimisti.
Preteklo im od juče.

Srbi ne slave dan zahvalnosti.
Imamo dovoljno sopstvenih poraza
koji su nas proslavili.

Bolničke čekaonice su prepune tužnih
scenarija. Da li će vaš epilog imati hepiend
zavisi isključivo od budžeta
kojim raspolazete.

Život piše romane.
Smrt se zadovolji i čituljom.

Iako psi ceo svoj život prožive pseći,
stopa suicida im je ravna nuli.

Nisu mu bile sve koze na broju
pa su ga unapredili u žrtvenog jarca.

Farmacija je izbacila novu generaciju lekova
koji deluju ciljano.

Daj Bože da ostanem promašen slučaj!

Znaju okupatori da je kod nas svakog gosta
tri dana dosta. Zato se brzo odomaće.

S obzirom da nas vode političari skupljeni
s koca i konopca, ne čudi što nam država sve
više liči na dom za vešanje.

Srbija je k'o iz bajke.
Baš je krvava!

Ne štiti beli luk od bolesti.
On vas čuva od prilaska ljudi
te mogućnost zaraze svodi na minimum.

Revolucija više ne jede svoju decu.
Sada zajedno sa njom umire od gladi.

U ovim godinama jedina zemlja
koja bi mi dala azil je ilovača.

Krali smo Bogu dane.
Završni račun će popovi ispostaviti porodici
nakon sahrane.

**Taman kad pomislim da sam iscrpela
sve društvene anomalije,
pojavi se nova kreatura
da otvori naredno poglavlje...**

RECENZIJA

*Oj, Karlovci, mesto moje drago,
k'o detence došao sam amo,
igra beše jedino mi blago...*

Branko Radičević

Kao i njen slavni sugrađanin i Deana Sailović je kao detence došla u Sremske Karlovce iz rodnog Sarajeva.

Nije sledila poznatu Brankovu misao „Od kolenke, pa do groba – najlepše je đaćko doba“, opredelila se za moto „Od kolenke, pa do groba – najlepše je pisačko doba“.

Kao pisac je baš raznovrsna, ali u novoj knjizi („Koji sam ja meni idiot“) predstavlja se novim aforizmima – nema svrhe brojati, ali ima ih negde tristotinjak, koji, poput za-

huktalog i nabujalog vodopada stižu jedan drugog.

I njoj je igra brzo postala, kao i pesniku, ne baš jedino, ali u njenom životu veoma značajno blago. I igra, i to kakva igra, prema Brankovom receptu:

Kolo, kolo
naokolo,
vilovito,
plahovito,
napleteno,
navezeno,
okićeno,
začinjeno.

Baš takvi su i njeni aforizmi, u kojima je jezgrovita, precizna, spremna da promeni svet – ako treba, jasna, direktna i ubojita. Ona je kao u Brankovom kolu i plahovita („Trenutak je istine, poligraf ni da trepne“), vilovita („Revolucija više ne jede svoju decu,

sad zajedno s njom umire od gladi“), napletena i navezena („Zalili bismo mi još jednu istorijsku pobjedu da nam nije ponestalo suza“), okićena i začinjena („Naša svetla budućnost je stvar prošlosti“).

Oštrog duha, radoznala, spremna za izazove svih boja, kao da nikome ne želi da ostane dužna. Ekonomija, privreda, erotika, seks, politika, svakodnevni i svakonoćni život, sve je na tapetu Deane (bez „j“ – kako voli da kaže) Sailović. I svaki problem, svaku nepravdu, svaku anomaliju kao tek naoštrenim mačem dočekuje i udara pravo u glavu. Seče, razvaljuje, razbija bogatstvom reči i kreativnošću.

Aforizam „Pesimista ide u tri lepe, a optimista u krasnu“ ne može je svrstati ni u jednu, ni u druge. Ili, bolje reći, snalazi se u obe kategorije, mada joj je – kad je reč o našoj sudbini, standardu, perspektivama i budućnosti, kao i svima nama – pesimizam jača strana.

Ali, zašto bismo mi sad jednom majstoru, da ne kažem majstorici kratke reči, pokušavali da nađemo društvenu kategoriju. Shodno sloganu poslednjeg Sajma knjiga „Knjigu u ruke“, latite se ove zbirke aforizama. To je knjiga koju nije dovoljno pročitati samo jedanput. Svako novo čitanje otkriće neko novo zrnce duha, zapažanja i moćne poruke.

I ne trudite se da otkrijete njenu ličnost do kraja. Ona je to već uradila umesto vas: „Ne možete da me smislite? Logično, već sam izmišljena!“

Dejan Pataković

BELEŠKA O PISCU

DEANA SAILOVIĆ

Autorka knjige „Koji sam ja meni idiot” je s početka svoje stvaralačke karijere užoj čitalačkoj publici bila poznata kao „Princeza na zrnju razuma” sve dok se nije okuražila i elektronski ispovedila. Posledice svoje naivnosti trpi i danas i zato se do sledećeg književnog izraza deklariše, isključivo kao idiot.

Iza ovih špic nameta skriva se Deana Sailović rođena 71. u prestonici Bosne i Hercegovine, Sarajevu, a ima čast da živi i stvara u kolenki kulture, Sremskim Karlovcima. Član je Društva Književnika Vojvodine, Beogradskog aforističarskog kruga, Udruženja

književnika Beograda, priređivač zbornika *Žena i aforizam*.

Vidljivih osobnosti nema, osim ako ih je dobro sakrila između redova. Ako ste zainteresovani za preciznije informacije, ne preostaje vam ništa drugo nego da se naoružate strpljenjem, latite Idiota i sami izvedete zaključke.

Deana Sailović
KOJI SAM JA MENI IDIOT

1. izdanje

<i>Recenzent</i>	Dejan Pataković
<i>Glavni urednik</i>	Đorđe Otašević
<i>Korice</i>	Dejana Jovanović
<i>Karikatura</i>	Goran Čeličanin
<i>Izdavač</i>	„Alma“, Beograd
<i>Štampa</i>	„Presing“, Mladenovac
<i>Tiraž</i>	300
<i>ISBN</i>	978-86-7974-471-5

www.alma.rs
www.alma.co.rs
almabg@orion.rs

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.163.41-84

SAILOVIĆ, Deana

Koji sam ja meni idiot / Deana Sailović
– 1. izd. – Beograd : Alma, 2017 (Mladenovac :
Presing). – 94 str. ; 17 cm. – (Biblioteka Humor
i satira / [Alma] ; knj. 135)

Tiraž: 300.

ISBN 978-86-7974-471-5

COBISS.SR-ID 231611404